08/04/2024

Επίσκοπος Κεγχρεών: Υπόδειγμα στοργής η Παναγία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Ο Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος τέλεσε την Ακολουθία των Γ΄ Χαιρετισμών στον Ιερό Ενοριακό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στους Αγίους Θεοδώρους Κορινθίας. Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος, με αφορμή τον στίχον από την Γ' Στάσιν των Χαιρετισμών: «Χαῖρε στοργή...», αναφέρθηκε στο Θεομητορικό Πρόσωπο της Πανάγνου Μητρός του Θεού ως υπόδειγμα στοργής.

Ο Θεοφιλέστατος, ο οποίος πλαισιώθηκε από τους Πανοσ/τον Αρχιμ. π. Ρωμανό Φωκάκη, τον Αιδεσ/τον π. Παναγιώτη Αντωνόπουλο, Εφημερίους του ως άνω Ι.

Ναού, και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια, ανέφερε και παραδείγματα Χριστανών μητέρων που εμπνεύσθηκαν από την μητρική στοργή της Θεοτόκου και ανέδειξαν μεγάλους άνδρες στον χώρο της Πίστεως

Στην ομιλία του, στις 5 Απριλίου, ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητρόπολς Κορίνθου κ. Αγάπιος ανέφερε ότι συγκινείται και θαυμάζει κάποιος την αγάπη της μητέρας προς τα παιδιά της, που αποτελεί αυτή η αγάπη ωραιότατη και υψηλή αφοσίωση, ώστε η μητέρα να ξεπερνά τα όρια της προκειμένου να προσφέρει ό,τι καλύτερο, ό,τι αγνότερο στα παιδιά της. Η μητρική όμως αυτή στοργή εξαγιάσθηκε και απέκτησε ιερότητα νέα από τότε που η Παναγία έγινε τροφός του Ιησού, του θαυμαστού «Παιδίου».

Αυτή, που στα σπλάγχνα Της συνέβη το καταπληκτικότερο θαύμα των αιώνων, η ενανθρώπηση του Υιού του Θεού, δεν αξιώθηκε μόνον να κρατήσει επί εννέα μήνες στην ευλογημένη γαστέρα Της το «πύρ της Θεότητος» αλλά και να αγκαλοφορεί με εξαιρετική στοργή, να βαστάζει «τον βαστάζοντα πάντα», να γαλακτοτροφεί «τον τροφέα πάσης της κτίσεως», να φροντίζει αόκνως για τις ανάγκες του βρέφους Ιησού! Τα γόνατά Της γίνονται θρόνος Χερουβικός, γιατί το Νήπιον, που αυτά εβάσταζαν, ήταν συγχρόνως ο Υιός και Θεός Της! Αν οι ωλένες Της περιέκλειναν στον κόλπο Της το «Παιδίον Ιησού», τα τρυφερά χέρια του Παιδίου αγκάλιαζαν στοργικά την Παναγία μητέρα Του.

Εκείνη προσέφερε στοργή και εισέπρατε αγάπη. Εκείνη προσφωνούσε τον Θεό Της «τέκνον» (Λουκ. β’, 48) και το «θείον τέκνον» απεκάλεσε Αυτήν δύο φορές «γύναι» (Ιω. β’, 4 & ιθ’, 26), που μας μεταφέρει πέραν της συγγενείας, μας πάει στην φύση. Ποιος είναι αυτός που θα φέρει τον Υιό μέσα στην ιστορία; Ο άνθρωπος στο πρόσωπο της Θεοτόκου Μαρίας. Η γυναίκα αυτή, φέρνει μέσα στην ιστορία, με την δική της δυναμική ενέργεια, τον Λόγο, τον Υιό του Θεού. Εάν η γυναίκα Αυτή δεν απαντούσε στην κλήση του Θεού, δεν μπορούσε να γεννηθεί ο Λόγος. Και η γυνή Αυτή απήντησε· «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.» (Λουκ. α’, 38) και έφερε τονΥιό μέσα στην ιστορία, αλλά και ο Υιός αναγάγει δι᾽ αυτού του τρόπου την Παναγία Μητέρα Του στην κορυφαία προσωπικότητα της Εκκλησίας Του!

Πόση ήταν η οικειότητα των δύο αυτών προσώπων, ώστε στην ιστορία της Εκκλησίας να διαμορφώνεται και εικονογραφικός τύπος, που εκφράζει αυτήν την αμοιβαιότητα στοργής, ο τύπος της Παναγίας της «Γλυκοφιλούσας» ή καλύτερα της «Θεοφιλούσας»!

Με αγάπη, με ιερή φλόγα Τον προσέχει, Τον περιποιείται, Τον μεγαλώνει. Γίνεται πρόσφυγας στην ειδωλολατρική Αίγυπτο για να σώσει το «Παιδίον Ιησούν», να διαφυλάξει τον «θησαυρό» που Της εμπιστεύθηκε ο Θεός. Γνώριζε η Θεοτόκος ότι το «εν αγκάλαις βρέφος» Της ήταν η ένσαρκος Σοφία, ο Υιός και Λόγος του Θεού, Την πληροφόρησε ο Αρχάγγελος Γαβριήλ και τα λόγια Του δεν μπορούσε να τα λησμονήσει: «οὗτος (ο Χριστός) ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυῒδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. α’, 32,33).

Στο σημείο αυτό, ο Θεοφιλέστατος, περιέγραψε με τους λόγους του Βασιλείου Σελευκείας την στάση της Θεομήτορος προς τον Μονογενή Της «... θα Σε θρέψω με γάλα ή θα Σε δοξολογήσω; Θα Σε υπηρετήσω ως μητέρα ή θα Σε προσκυνήσω ως δούλη; Θα σε περιπτυχθώ ως υιόν ή θα προσευχηθώ ως εις Θεόν; Θα σου δώσω γάλα ή θα σου προσφέρω θυμίαμα;.. Ο ουρανός είναι ιδικός Σου θρόνος και συγχρόνως ο ιδικός μου κόλπος (αγκάλη) Σε βαστάζει...»!

Υπάρχει η Παναγία παράδειγμα διαχρονικό αληθινής μητρικής στοργής, υπόδειγμα αφοσιώσεως και «ακίνδυνης» αγάπης, άριστης τεκνοτρόφου για τις μητέρες. Αν σήμερα τα νέα παιδιά μας είναι τόσο «οργισμένα» τούτο οφείλεται στην έλλειψη μητρικής στοργής. Δεν εισπράτουν αληθινή αγάπη, η καρδιά τους έχει έλλειμμα στοργής. Επί τριάντα τρία (33) χρόνια η καρδιά της Θεομήτορος και η καρδιά του Ιησού κτυπούσαν στον ρυθμό της ίδιας αγάπης. Η Παναγία προσέφερε στοργή και ο Ιησούς αντιπροσέφερε υϊκή αγάπη, χωρίς ποτέ η μητρική αγάπη να δυσκολεύει το Μεσσιακό θείο έργο του Σωτήρος. Γεμάτος ο Ιησούς από την αγία ζεστασιά και την στοργή Της Θεομήτορος με πόση ευχαρίστηση ευλόγησε τα παιδιά· «ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με... καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν» (Ματθ. ιθ’, 14,15).

Τέλος, **ανέφερε παραδείγματα Χριστανών μητέρων που εμπνεύσθηκαν από την μητρική στοργή της Θεοτόκου και ανέδειξαν μεγάλους άνδρες στον χώρο της Πίστεως**. Μεταφέροντας δε τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Διονυσίου στο Εκκλησίασμα για «καλό Πάσχα» επικαλέσθηκε τις πρεσβείες της Παναγίας μας να ικανώσει τις σύγχρονες μητέρες να μένουν πιστές στα μητρικά τους καθήκοντα και χάριν των παιδιών τους, προκειμένου αυτά να εξελιχθούν σε πιστούς και χρηστούς πολίτες, να είναι πρόθυμες να θυσιάσουν ο,τιδήποτε το ιδιοτελές και εγωιστικό, ώστε να υπάρξουν «γενεαί ζητούντων τὸν